ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου **1947** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **80**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 321. Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ Δήμητρας καὶ Βάχλιας Γορτυνίας ἰσχύοντος δικαιώματος εἰσπράξεως δεκατημορίου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀλλοτρίων καλλιεργουμένων κτημάτων 1

Ν. Δ. 322. Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Δημοσίου Μεταλλείου Κίρκης. 2

Διατάγματα

Περὶ προαγωγῆς τοῦ 2)ξίου δημοτικοῦ σχολείου Δολιανῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πωγωνίου εἰς 3)ξιον.. 3

Περὶ προσθήκης τοῦ γυμνασίου Γιαννιτσῶν εἰς τὴν Ε' Ἐκπαιδευτικὴν Περιφέρειαν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. 4

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Α. Ν. 1057)46 εἰς τὸ προσωπικὸν Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἠλ. Ἑταιρείας Μεταφορῶν. 5

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Βαρβακείου καὶ Πρωτείου Νοσοκομείου 6

Περὶ καθιερώσεως μερικῆς ἀργίας κατὰ τὰς Κυριακὰς εἰς τὰ στιλβωτήρια Πειραιῶς. 7

Περὶ καθιερώσεως μερικῆς ἀργίας κατὰ τὰς Κυριακὰς εἰς τὰ κουρεῖα τῆς πόλεως Ζακύνθου. 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 321.

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ Δήμητρας καὶ Βάχλιος Γορτυνίας ἰσχύοντος δικαιώματος εἰσπράξεως δεκατημορίου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀλλοτρίων καλλιεργουμένων κτημάτων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΚΑ' τῆς 2 Μαρτίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται, ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Δήμητρας καὶ Βάχλιας Γορτυνίας ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Χώρας ἰσχύοντος ἐμπραγμάτου δικαιώματος εἰσπράξεως δεκατημορίου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀλλοτρίων καλλιεργουμένων κτημάτων, ὑπὲρ τῶν εἰς καταβολὴν τοῦ δεκατημορίου τούτου ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν.

2. Ἡ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τῆς διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὡς ἄνω δικαιώματος, ἥτις συντελεῖται διὰ καὶ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ εἰς χρῆμα ὀφειλομένη εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως δεκατημορίου, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος ἀποζημίωσις, βαρύνουσα τοὺς ὑπὲρ ὧν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιοκτήτας τοῦ ἐδάφους, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ κτήματος δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης κατ' αἴτησιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καθορίζονται οἱ δικαιοῦχοι τῆς ἀποζημιώσεως καὶ οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν ταύτης.

Ὡς βάσις διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν δικαιουμένου δεκατημορίου εἰς εἶδος ἀποτιμώμενος εἰς χρῆμα καὶ κεφαλαιοποιούμενος πρὸς 8 ο/ο.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν δικάζει κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

4. Ἡ αἴτησις περὶ ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ἐπισπευσθῇ ὑφ' ἑκατέρου τῶν μερῶν καὶ αἱ ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις εἶναι ὑποχρεωτικαὶ δι' ἀμφότερα αὐτά.

5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 4 ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1028)1946. Ἡ βάσει τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1028)1946 ἐπιδικαζομένη ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐγγραφομένης ἀναλόγου πιστώ-

σεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸ Δημόσιον εἰσπράττει εἶτα ταύτην ἀπὸ τὸν εἰς καταβολὴν ὑπόχρεον κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐτόδων, εἰς πέντε' (5) ἴσας ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 5ο)ο. Διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐγγράφεται ἅμα ἐπὶ τοῦ ἐλευθερωμένου ἀκινήτου ὑποθήκη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐξαλειφομένη ἅμα τῇ ἀποπληρωμῇ του.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθοριζομένη ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου ὑποχρέου εἰς τὸν δικαιοῦχον καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 3 ο)ο, καταβαλλομένης ἑκάστης δόσεως κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου Γεωργικοῦ ἔτους.

2. Τὸ τίμημα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄρχεται καταβαλλόμενον τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἥτις ἕπεται τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ κατ' ἔφεσιν δικάζοντος Προέδρου Ἐφετῶν.

3. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν δεκατημορίων μειοῦται ἑκάστοτε ἀναλόγως πρὸς τὸ κατὰ δόσεις ἐξοφλούμενον ποσὸν τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς πληρωμὴν δύνανται νὰ καταθέσουν περισσοτέρας τῆς μιᾶς δόσεις ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ὁρισθήσονται αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαιτούμεναι τυχὸν λεπτομέρειαι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1947

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 322.

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Δημοσίου Μεταλλείου Κίρκης.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΚΑ' τῆς 2 Μαρτίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρευούσης ἑταιρίας «MINES INCORPORATED» ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Αὐγούστου 1946 σύμβασις ἐξ ἄρθρων 25, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 10 τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως, προτάσει τῆς ἀναδόχου ἑταιρίας, ἣν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀποδέχεται, προστίθεται 3η παράγραφος, ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Παράγρ. 3. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου παραγομένου ἐμπλουτισμένου μεταλλεύματος μολύβδου (γαληνίτου) ὁσάκις ζητεῖται τοιοῦτον πρὸς ἀγορὰν ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἐγγυήσεις, περὶ ὧν ἐν παραγράφῳ 1ῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων μεταλλουργίας μολύβδου, ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας τὰς ἀπαραιτήτους ἀναγκαίας ποσότητας ἐμπλουτισμένου μεταλλεύματος (γαληνίτου) πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς δι' αὐτῶν μετάλλου μολύβδου ἢ ὑποπροϊόντων αὐτοῦ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν εἰς τὰ εἴδη ταῦτα ἀναγκῶν καταναλώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας. Ἡ τιμὴ πωλήσεως κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ καθορίζεται βάσει τῶν μέσων τιμῶν (QUOTATIONS, Νέας Ὑόρκης κατὰ τὰς τριάκοντα προηγουμένας τῆς πωλήσεως ἡμέρας.

Ὁ ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ὑποχρεώσεως ἐφ' ὅσον ἱδρύσει ἐν Ἑλλάδι μεταλλουργίαν Μολύβδου καὶ καθ' ἣν ἀναλογίαν θὰ καλύπτῃ αὕτη τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου καταναλώσεως εἰς μέταλλον μολύβδου καὶ εἰς ὑποπροϊόντα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Πάντες οἱ ὅροι τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως, ὡς αὕτη συμπληροῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ προστιθεμένης εἰς τὸ δέκατον ἄρθρον αὐτῆς τρίτης παραγράφου, κτῶνται διὰ τῆς κυρώσεως ταύτης ἰσχὺν διατάξεων νόμου.

2. Διὰ Β. Δ)τος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Μεταλλείων ἐπιτρέπεται ἡ ἐπικύρωσις συμφωνίας μετὰ τοῦ ἀναδόχου τροποποιούσης τὴν παροῦσαν σύμβασιν μόνον πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1947

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1947

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημ. Χέλμη ἐκπροσωπούντων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. WILLIAM C. SCHMITDT, μηχανικοῦ Μεταλλείων, κατοίκου Νέας Ὑόρκης (25, BAY AVENUE SEA CLIFF N. Y.) ἐκπροσωποῦντος δυνάμει πληρεξουσίων ἐγγράφων τὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ἑδρεύουσαν Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «MINES INCORPORATED» ἀριθ. 11, WEST 42ND STREET, NEW YORK, N.Y. καὶ καλουμένου ἐφεξῆς ὁ «ἀνάδοχος» συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παραχωρεῖ πρὸς τὸν ἀνάδοχον τὸ δικαίωμα ἀναζητήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως μολύβδου, ψευδαργύρου καὶ λοιπῶν μεταλλευτικῶν ὀρυκτῶν, ἐξαιρέσει τῶν παντὸς εἴδους ὑδρογονανθράκων, τῶν συναντωμένων ἐντὸς μεταλλευτικοῦ χώρου ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον, κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν Κίρκης τῶν Νομῶν Ἔβρου καὶ Ροδόπης τῆς Θράκης καὶ ἔχοντος τὰ ἑξῆς ὅρια :

2. Ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Κίρκης εἰς τὸ χωρίον Μαυρόπετρα, ἐκεῖθεν εἰς χωρίον Δασκαλειό, ἐκεῖθεν εἰς ἐρείπια χωρίου Λεπτοκαριά, ἐκεῖθεν εἰς χωρίον Κίζαν, ἐκεῖθεν εἰς ἐρείπια χωρίου Ἀχάτκιον, ἐκεῖθεν εἰς χωρίον Κασσιτερά, ἐκεῖθεν εἰς τεχνικὸν σημεῖον Β ἀπέχον τρεῖς χιλιάδες μέτρα πρὸς δυσμὰς τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Κίρκης, ἐκεῖθεν εἰς ἀρχικὸν ὅριον Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Κίρκης ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ νάστῃ τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας ὑπὸ κλίμακα 1:100.000. Ἡ ἔκτασις τοῦ χώρου τούτου εἶναι 110.000 στρέμματα περίπου. ἐξ αὐτῆς ἀφαιρεῖται ὡς μὴ τελοῦσα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου ἔκτασις τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3.500) στρεμμάτων ἑτέρου μεταλλευτικοῦ χώρου ὁριζομένου ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τοῦ λόφου Παπάζ - Ταρλὰ εἰς λόφον Ντελὶκ Τάς, ἐκεῖθεν εἰς λόφον Σιβρῆ, ἐκεῖθεν εἰς λόφον Καρὰ - Μπουνάρ, ἐκεῖθεν εἰς λόφον Ἐλμά, ἐκεῖθεν εἰς ἀρχικὸν ὅριον λόφου Παπάζ-Ταρλά. Οὕτω ἡ ἔκτασις τοῦ χώρου ὃν ἀφορᾷ ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι 106.500 στρέμματα. Ἡ ἀφαιρουμένη ἔκτασις θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον αὐτομάτως ἐάν ποτε περιέλθῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

1. Κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀναδόχου εἰς τὸ Μεταλλεῖον τὸ Δημόσιον θὰ παραδώσῃ πρὸς αὐτὸν πρὸς χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ἐκτελεσθείσας καὶ ὑφισταμένας παντὸς εἴδους ἐγκαταστάσεις ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου καὶ ἐπεξεργασίας τῶν μεταλλευμάτων ὡς καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τόπου ὑλικὸν εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκονται.

2. Ἐὰν τινὲς τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων τελοῦσαι ἤδη ὑπὸ μεσεγγύησιν ὡς ἐχθρικὴ περιουσία, δὲν περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ ἀνάδοχος ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδώσῃ ταύτας εἰς τὸν νόμιμον κύριον, οὐδεμίαν ἐκ τούτου ἀπαίτησιν θὰ ἔχῃ κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης συμβάσεως ὁρίζεται πεντηκονταετὴς ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυροῦντος αὐτὴν Νόμου.

2. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται, εἰδοποιῶν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἓξ μῆνας πρότερον, νὰ λύῃ μονομερῶς τὴν σύμβασιν ὁποτεδήποτε θέλει, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20. Δύναται ὁμοίως ὁ ἀνάδοχος νὰ παραιτηθῇ μέρους τοῦ παραχωρουμένου αὐτῷ μεταλλευτικοῦ χώρου.

3. Κατὰ τὴν πρώτην διετίαν τῆς συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ λύῃ μονομερῶς τὴν σύμβασιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ πρώτου ἑξαμήνου, εἰδοποιῶν τὸ Ὑπουργεῖον δύο μῆνας πρότερον.

Ἄρθρον 4.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης 100.000 Δολλαρίων, ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὴν πρώτην διετίαν τῆς συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ εἰς τὸ Μεταλλεῖον ἐρευνητικὰ ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις διαθέτων καὶ δαπανῶν πρὸς τοῦτο χρηματικὸν ποσὸν τοὐλάχιστον 100.000 δολλαρίων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἢ ἀνάλογον ποσὸν διὰ μέρος τῆς διετίας ἐν περιπτώσει παραιτήσεως τοῦ ἀναδόχου κατ' ἄρθρον 3ον.

2. Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας πρὸς ἔλεγχον καταστάσεις μετὰ δικαιολογητικῶν στοιχείων περὶ τῆς δαπάνης ἐκτελέσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντων ἔργων. τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἐνεργεῖ τὸν ἔλεγχον καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν κρίνει σκόπιμον.

3. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀνὰ ἑξάμηνον ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ποσὸν ἴσον μὲ τὴν δαπάνην τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντων ἔργων. Οὕτω ἐὰν διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα μέχρι λήξεως τῆς πρώτης διετίας ἔργα θὰ ἔχῃ δαπανηθῇ ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν 100.000 δολλαρίων ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἀνάδοχον ὁλόκληρος ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατατεθειμένη ἐγγύησις, ἄλλως ἐκπίπτει ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ποσὸν ἴσον μὲ τὴν ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰν τῆς δαπάνης τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων.

4. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐὰν ἡ σύμβασις λυθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας λόγῳ παραιτήσεως κατ' ἄρθρον 3 τοῦ ἀναδόχου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐὰν τὰ ἐκτελεσθέντα μέχρι τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως ἔργα εἶναι μικροτέρας δαπάνης ἀπὸ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ διαρρεῦσαν μέρος τῆς διετίας, ἐκπίπτει ἐκ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσὸν ἴσον μὲ τὴν ἐπὶ ἔλαττον διαφοράν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐντὸς τῆς δευτέρας διετίας τῆς συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Μεταλλείου εἰς τρόπον ὥστε νὰ ᾖ δυνατὸς ὁ ἐμπλουτισμὸς ἐτησίως 30.000 τοὐλάχιστον τόννων ἀνεπεξεργάστων μεταλλευμάτων.

2. Ἐὰν τὸ ἤδη ὑπάρχον ἐργοστάσιον ἐμπλουτισμοῦ περιέλθῃ εἰς τρίτους καὶ ἂν ὁ ἀνάδοχος δὲν ἐπιδιώξῃ ἢ δὲν ἐπιτύχῃ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐργοστασίου τούτου παρ' αὐτῶν διὰ συμβάσεως μετὰ τῶν τρίτων ἢ τέλος ἐὰν τὸ ὑπάρχον ἐργοστάσιον εἶναι ἀκατάλληλον διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν μεταλλευμάτων οὕτω δὲ ὁ ἀνάδοχος πεισθῇ εἰς νέαν ἐγκατάστασιν ἐμπλουτισμοῦ, ἡ ἄνω ὁριζομένη προθεσμία δύο ἐτῶν παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου καὶ κατὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν μεταλλευμάτων παράγηται ἱκανὴ ποσότης μεταλλευμάτων χαλκοῦ καὶ καθίσταται ἀποδεδειγμένως ἐμπορικῶς συμφέρουσα ἡ μετατροπὴ αὐτῶν εἰς θειϊκὸν χαλκόν, ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἐγκαταστάσεις διὰ παραγωγὴν θειϊκοῦ χαλκοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ἀναλογικὸν μίσθωμα ποσοστὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν πωλουμένων προϊόντων αὐτοῦ, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐκμισθουμένου μεταλλείου, ὁριζόμενον ἐπὶ μὲν τῶν ἀνεπεξεργάστων προϊόντων ἐπὶ τιμῆς πωλήσεως ἐπὶ ὀχήματος εἰς τὸν πλησιέστερον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἐπὶ δὲ τῶν ὁπωσδήποτε ἐπεξειργασμένων (ἐμπλουτισμένων ὀρυκτῶν, μετάλλων κλπ.) ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐπὶ ὀχήματος εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐπεξεργασίας.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5ο)ο τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως διὰ τὰ ἀνεπεξέργαστα μεταλλευτικὰ ὀρυκτά, τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4ο)ο διὰ τὰ ἐμπλουτισμένα προϊόντα καὶ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3ο)ο διὰ τὰ μέταλλα καὶ λοιπὰ προϊόντα καὶ ὑποπροϊόντα τῆς καμινείας ἢ τῆς ἐν γένει μεταλλουργικῆς ἐπεξεργασίας (π.χ. μόλυβδον, ἄργυρον, θειϊκὸν χαλκὸν κλπ.).

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος τὸ ποσὸν καὶ ἡ τιμὴ τῶν πωλουμένων προϊόντων ἐξευρίσκονται ἐκ τῶν ἐπισήμων

τιμολογίων πωλήσεως. Ἐν ἀμφισβητήσει ἡ τιμὴ αὕτη προσδιορίζεται καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει σκόπιμον τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν Νέας Ὑόρκης. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου συμβατικοῦ ἔτους ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λεπτομερῆ στοιχεῖα περὶ τῶν γενομένων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πωλήσεων μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν καὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀγορᾶς Νέας Ὑόρκης ὁμοίων προϊόντων.

3. Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πέμπτου συμβατικοῦ ἔτους καὶ ἐφεξῆς νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον πάγιον ἐλάχιστον ἐπήσιον μίσθωμα δέκα χιλιάδων δολλαρίων. Τὸ πάγιον τοῦτο μίσθωμα θὰ καταβάλληται καὶ ἂν ἔτι μηδεμία γίνῃ ἐξόρυξις καὶ πώλησις μεταλλευτικῶν προϊόντων, εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας καὶ θὰ συμψηφίζηται μετὰ τοῦ ἀναλογικοῦ μισθώματος ἑκάστου ἔτους. Ὁ συμψηφισμὸς οὗτος θ' ἀφορᾷ ἕκαστον ἔτος ἰδίᾳ καὶ οὐχὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἐλάττωσις τοῦ παγίου μισθώματος δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἂν ἔτι ἀνωτέρα βία παρεκώλυσε τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας, πλὴν ἂν αὕτη ὀφείλεται εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ μισθώματος γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου «Περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ἐσόδων». Ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος, παρατεινομένη ἐπὶ ἓν ἔτος, συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀναδόχου. Καθυστέρησις πληρωμῆς τοῦ μισθώματος εἶναι ἡ μὴ ὁλοσχερὴς καταβολὴ τοῦ μὲν παγίου μισθώματος εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας, τοῦ δὲ ἐπὶ πλέον τοῦ παγίου ἀναλογικοῦ μισθώματος ἅμα τῇ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας βεβαιώσει τούτου καὶ τῇ κοινοποιήσει αὐτῆς εἰς τὸν ἀνάδοχον. Ὁ ἀνάδοχος καταβάλλων τὰ ὀφειλόμενα μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡ ἔκπτωσις καταστῇ ὁριστική, ἀποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματά του ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἀνάδοχος ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον ρητῶς δὲν ἀπαλλάσσεται διὰ τῆς παρούσης, εἰς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ὑφισταμένων φόρων, τελῶν εἰσφορῶν κλπ. πάσης φύσεως εἰς οὓς ὑπόκεινται αἱ μεταλλευτικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τυχὸν αὔξησιν τούτων ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀντιθέτως θὰ ἀπολαύῃ τῆς τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι μειώσεως αὐτῶν.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης μέχρι τέλους τοῦ τετάρτου ἔτους ὁ ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τοῦ στρεμματικοῦ φόρου τῶν μεταλλείων. Ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἔτους θὰ καταβάλῃ στρεμματικὸν φόρον δολλάρια δύο (2) ἀνὰ ἑκατὸν (100) ἑκτάρια.

3. Τὰ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἐργαλεῖα, ἐφόδια, πρῶται ὕλαι ἐπεξειργασμέναι ἢ μὴ καὶ ὑλικὰ πάσης φύσεως, ἅτινα θὰ εἰσάγῃ ὁ ἀνάδοχος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐρευνῶν, τῶν ἐγκαταστάσεων, τῶν ἀνανεώσεων αὐτῶν, τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου καὶ τοῦ ἐργοστασίου, τῆς παραγωγῆς ἐνεργείας τῆς καμινείας, ὡς καὶ τῆς ἐν γένει ἐπεξεργασίας τῶν μεταλλευμάτων ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των καὶ τὴν μεταφοράν των μέχρι τοῦ τόπου τῆς χρησιμοποιήσεώς των τῆς πληρωμῆς παντὸς φόρου, τέλους, δασμοῦ, εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑφισταμένων ἢ μελλόντων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ παντὸς ἄλλου ταμείου ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ σκοποῦ.

4. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ περιλάβῃ εἰς ἰδίον λογαριασμὸν «πρώτων ἐγκαταστάσεων» πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς δαπάνας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τὰς γενομένας διὰ κεφαλαίου εἰσαχθέντος ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα μέχρι τῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναδόχου ἐνάρξεως τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων ἐμπλουτισμοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς ἐτησίαν ἀπόσβεσιν τούτων μέχρι ποσοστοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο/ο), μὴ ὑποκειμένου εἰς πληρωμὴν οἱουδήποτε φόρου.

Διὰ τὰς μετέπειτα δαπάνας θὰ ἰσχύσιν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποσβέσεις αἱ διατάξεις περὶ φορολογίας καθαρᾶς προσόδου, ὁριζομένου ὅμως ὅτι ἑκάστην προβλεπομένην περίπτωσιν ἀποσβέσεως ποσοστοῦ μέχρι εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο/ο).

5. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης ὁ ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται παντὸς ἐξαγωγικοῦ ἢ μεταφορᾶς ἢ διελεύσεως φόρου δασμοῦ, τέλους εἰσφορᾶς, δικαιώματος κλπ. ὑφισταμένων ἢ μελλόντων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων ἢ παντὸς ἄλλου Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ σκοποῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων αὐτοῦ τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει μεταλλείου τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ παντὸς φορολογικοῦ βάρους ὑπὲρ οἱουδήποτε ταμείου καὶ σκοποῦ ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῦ παραγομένης καὶ χρησιμοποιουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

6. Ὁ ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται κατὰ τὰ πρῶτα ἓξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεώς του παντὸς φόρου ὑφισταμένου ἢ μέλλοντος ἐπιτηδεύματος καὶ εἰσφορᾶς τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι.

7. Ὁ ἀνάδοχος ὑπόκειται εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ «Ταμείου Μεταλλευτῶν» καὶ «Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας».

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται ὅπως ἄνευ προηγουμένης τινὸς ἀδείας οἱασδήποτε ἀρχῆς πωλῇ καὶ ἐξάγῃ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τὰ προϊόντα τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ ἐπεξειργασμένα ἢ μή, ὑποχρεοῦνται ὅμως ὅπως ἐφ' ὅσον θὰ ἔχωσιν ὑποβληθῇ πρὸς αὐτὸν ἐγγράφως αἰτήσεις ἐγχωρίων καταναλωτῶν ζητούντων ν' ἀγοράσωσιν εἴδη παραγόμενα ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρεχόντων ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως τῆς ἀγορᾶς των, παρακρατῇ καὶ διαθέτῃ ὑπὲρ αὐτῶν ποσότητα μέχρι τοῦ 1/3 ἑνὸς ἑκάστου εἴδους τῆς παραγωγῆς του.

2. Διὰ τὰς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ τῆς χώρας πωλήσεις τοῦ ἀναδόχου τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεώς αὐτοῦ δὲν δύνανται νὰ καθορισθῶσιν ὑποχρεωτικαὶ τιμαὶ πωλήσεως κατώτεραι ἐκείνων, τὰς ὁποίας οὗτος θὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ διὰ πωλήσεως τῶν αὐτῶν προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ἐπιτάξεως τῶν προϊόντων ἢ ὁλοκλήρου τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἀναδόχου. Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας περιπτώσεις ἡ ἀξία τῶν ἐπιτασσομένων προϊόντων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπερβαίνωσι ταῦτα κατὰ ποσότητα τὰ 50 ο/ο ἑνὸς ἑκάστου εἴδους, θὰ πληρώνεται διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν 50 ο/ο εἰς ἐλεύθερον συνάλλαγμα ἐπὶ Νέας Ὑόρκης.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ χρησιμοποιῇ τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῷ παραχωρηθέντι μεταλλευτικῷ χώρῳ ἐλευθέρα δημόσιο λατομεῖα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Μεταλλείου.

2. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ καταλαμβάνῃ καὶ χρησιμοποιῇ ἄνευ ζημίας τινὸς τοῦ Δημοσίου, τὰς εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκούσας ἐκτάσεις ἐφ' ὅσον ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ.

3. Αἱ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις ἐδαφῶν ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτας βαρύνουσι τὸν ἀνάδοχον, μετὰ δὲ τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον λύσιν τῆς μισθώσεως τὰ τυχὸν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα ἐδάφη περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει νὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ μεταλλεῖον συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν καὶ λοιπὰς ὁδηγίας τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ προφυλάσσῃ ἅπαντα τὸν χῶρον τοῦ Μεταλλείου καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώ-

ματα τοῦ Δημοσίου, ἀσκῶν δυνάμει τῆς παρούσης διὰ λογαριασμὸν τούτου πᾶσαν ἀγωγὴν καὶ πᾶν ἔνδικον μέσον καὶ βοήθημα διὰ τὴν προστασίαν τῆς νομῆς καὶ κατοχῆς τοῦ μεταλλείου, τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων κλπ. κατά τε τὸν ἀστικὸν καὶ τὸν Μεταλλευτικὸν νόμον.

"Αρθρον 14.

Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ ἐπεξεργάζηται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἐμπλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐν γένει μεταλλουργικῆς ἐπεξεργασίας καὶ ὀρυκτὰ ἐξ ἄλλων Μεταλλείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου πρὸς διάκρισιν τῆς προελεύσεως τῶν μεταλλευτικῶν προϊόντων, ἵνα καθίσταται δυνατὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ κατ' ἄρθρον 7 ὀφειλομένου μισθώματος ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου μεταλλείου προερχομένων προϊόντων.

"Αρθρον 15.

Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης τὰ τυχὸν ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ Μεταλλείου ἐξωρυγμένα ἤδη μεταλλεύματα ἐφ' ὅσον ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, καταβάλλων διὰ ταῦτα τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα.

"Αρθρον 16.

1. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ καὶ κρατῇ εἰς τὴν διάθεσίν του ἐλεύθερον τὸ συνάλλαγμα τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεώς του εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐκ τοῦ συναλλάγματος ὅμως τούτου θὰ πωλῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ μέρος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι δαπάνας αὐτοῦ ἐφ' ὅσον αὗται δὲν καλύπτονται ἐξ εἰσπράξεων αὐτοῦ εἰς δραχμὰς ἐκ πωλήσεως προϊόντων ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων αὐτοῦ ἐσόδων ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς τοῦτο ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀρχῇ ἑκάστης ἑξαμηνίας πίνακα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἑξαμηνίαν εἰς δραχμὰς δαπανῶν αὐτοῦ.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναγραφομένων στοιχείων.

2. Εἰς τὸν ἀνάδοχον δὲν θὰ παρέχεται ποσῶς συνάλλαγμα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐγκαταστάσεων ἢ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ. Ὁ ἀνάδοχος θὰ εἶναι ἐλεύθερος ὅπως δι' ἰδίου αὐτοῦ συναλλάγματος εἰσάγῃ εἰς Ἑλλάδα πᾶν μηχάνημα, ἐξάρτημα, ἐφόδιον, ἐργαλεῖον ἢ ὑλικὸν πάσης φύσεως χρήσιμον ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τ' ἀνωτέρω μνησθέντα ὑλικὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἀναδόχου ἰσχύει ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν παράγονται ἐν Ἑλλάδι εἰς συμφερούσας διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀναδόχου τιμάς.

3. Τὰ οὕτω ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ἀντικείμενα, ἅτινα ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν θὰ εἶναι πλέον χρήσιμα εἰς ἐπιχείρησιν τοῦ ἀναδόχου, δύνανται κατόπιν σχετικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐπανεξάγωνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἄνευ πληρωμῆς οἱουδήποτε φόρου, δασμοῦ, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων ἢ οἱουδήποτε ἄλλου Νομικοῦ Προσώπου ἢ σκοποῦ. Τὰ ἐκ τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Δημοσίου ἐκποιούμενα ἐν Ἑλλάδι ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν εἰσαγωγικῶν καὶ λοιπῶν φόρων.

"Αρθρον 17.

Ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετίας τῆς συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος δύναται νὰ χρησιμοποιῇ ἀπεριορίστως κατὰ τὴν κρίσιν του τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως ἀλλοδαπὸν προσωπικόν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ χρησιμοποιηθησόμενα πρόσωπα δὲν θὰ δημιουργοῦν κίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἀπὸ τοῦ 6ου ἔτους τῆς συμβάσεως καὶ ἐφεξῆς ἡ χρησιμοποίησις τοιούτου προσωπικοῦ θὰ γίνεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 18.

Ὁ ἀνάδοχος δὲν δικαιοῦται νὰ μεταβιβάσῃ τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαιώματά του πρὸς τρίτους ὑφ' οἱονδήποτε τύπον εἰμὴ κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 19.

1. Πᾶσα παράβασις ἐκ μέρους τοῦ ἀναδόχου οἱουδήποτε τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προστίμου μέχρι 500 δολλαρίων.

2. Ἐπίσης ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως δύναται νὰ ἀναγγελθῇ ἔκπτωσις τοῦ ἀναδόχου καὶ παντὸς ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντος δικαιώματα.

3. Αἱ ποιναὶ αὗται ἀπαγγέλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἵτινες καθίστανται ὁριστικαὶ μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔκδοσιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 διαιτησίας εἰς ἣν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ἀνάδοχος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 20.

1. Μετὰ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ὁπωσδήποτε ἐπερχομένην εἴτε διὰ τῆς λήξεως αὐτῆς εἴτε διὰ παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως τοῦ ἀναδόχου εἴτε ὁπωσδήποτε ἄλλως, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν παραδοθησομένας αὐτῷ κινητὰς καὶ ἀκινήτους ἐγκαταστάσεις καὶ ὑλικὰ ἐν καλῇ καταστάσει πλὴν τῆς ἐκ συνήθους χρήσεως φθορᾶς.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐκτελεσθησόμεναι ἀκίνητοι ἐγκαταστάσεις καὶ ἔργα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐκτελεσθησόμεναι νέαι ἐγκαταστάσεις ἐμπλουτισμοῦ καὶ μεταλλουργικῆς ἐπεξεργασίας μετὰ τῶν παραρτημάτων παρακολουθημάτων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν θὰ παραμείνωσιν εἰς τὸν ἀνάδοχον.

3. Τὰ ἐν τῷ μεταλλείῳ εὑρεθησόμενα ἐξωρυγμένα μεταλλεύματα ἐπεξειργασμένα ἢ μὴ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀνάδοχος δὲν ἀποκομίσῃ ταῦτα τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως, καταβάλλων τὰ ὀφειλόμενα ἐκ τῆς παρούσης μισθώματα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου εἰς τὸ μεταλλεῖον εἰσκομισθησόμενα κινητὰ πράγματα καὶ ὑλικὰ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποκομισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀποκόμισις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ βλάβης τοῦ μεταλλείου.

4. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ ἀναδόχου ἡ ἀπαγγέλλουσα τὴν ἔκπτωσιν ἀπόφασις δύναται ἀναλόγως πρὸς τὴν ὑποστᾶσαν ζημίαν τοῦ ἀναδόχου νὰ ὁρίσῃ ὅτι τ' ἀνωτέρω κινητὰ καὶ ὑλικὰ περιέρχονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἀναδόχου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 21.

Πᾶσα διαφορὰ ἢ διαφωνία μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἀναδόχου ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογήν, ἐκτέλεσιν καὶ ἑρμηνείαν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐν ᾗ ἔτι περιπτώσει τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ χρηματικῶς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ζητημάτων φορολογίας, ἀπαλλαγῶν, προστασίας κλπ. τοῦ ἀναδόχου λύεται διὰ διαιτησίας.

Ὡς διαιτηταὶ ὁρίζονται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, τούτων δὲ κωλυομένων ὁ ἀρχαιότερος Ἀρεσπαγίτης καὶ ἕτερος δύο, ὧν τὸν ἕναν διορίζει τὸ Δημόσιον τὸν δὲ ἕτερον ὁ ἀνάδοχος. Ἡ τήρησις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 106 Πολιτ. Δικον. δὲν ἀπαιτεῖται.

2. Ἔναρξις τῆς διαιτητικῆς δίκης γίνεται διὰ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πρὸς τὸν ἕτερον τῶν ὧδε συμβαλλομένων αἰτήσεως περιεχούσης α) τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, β) τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ καὶ γ) τὸν διορισμὸν ἀντιδίκου ἐν Ἀθήναις.

3. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πρὸς τὸν αἰτησάμενον τὴν διαιτησίαν τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ. Ἄλλως ὡς τοιοῦτον διαιτητὴν διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἕνα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν.

4. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, κωλύματος, παραιτήσεως ἢ θανάτου τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὑπὸ τῶν μερῶν διοριζομένων διαιτητῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καλεῖ τοὺς διαδίκους ὅπως διορίσωσιν ἕτερον ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν παρερχομένης δὲ ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζει εἰς τὴν κενὴν ἢ κενὰς θέσεις ἕνα ἢ δύο ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. Δικάσιμος ἡμέρα ὁρίζεται ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν 2 παρ. τοῦ παρόντος κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως.

5. Οἱ διαιτηταὶ δικάζουσιν ὁριστικῶς, τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως, τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν καὶ μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον. Κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δὲν χωρεῖ οὔτε ἡ ἀκυρωτικὴ τῆς διαιτησίας ἀγωγὴ ἢ ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς ἐκτελέσεως. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς ἢ εἷς τῶν ὑπογραμματέων τοῦ Ἀρείου Πάγου διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

6. Οἱ διαιτηταὶ δικάζουσιν ἄνευ δεσμεύσεως ὑπὸ οὐδενὸς δικονομικοῦ τύπου, ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐκδίδωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς αὐτοὺς τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως παρὰ τῶν διαδίκων μερῶν, δι' ἣν παράδοσιν τάσσεται εἰδικὴ προθεσμία ὑπὸ τοῦ Προέδρου, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 15 ἡμέρας. Αἱ προθεσμίαι αὗται δύνανται νὰ παραταθῶσι δι' εἰδικῆς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐξ' ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν μερῶν ἐκδιδομένης. Πᾶσα ἄλλη προθεσμία, μὴ προβλεπομένη ἐν τῷ παρόντι ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τὰ μέσα ἀποδείξεως προσάγονται ἀμέσως.

7. Ἐπὶ ζητημάτων τεχνικῆς φύσεως ἑκάτερος τῶν διαδίκων θὰ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ πραγματογνωμοσύνην ὑποβάλλων πρὸς τοῦτο κατάλογον εἰδικῶν προσώπων. Ἐὰν καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ὑποβάλῃ ὅμοιον κατάλογον ὁ Πρόεδρος διορίζει πραγματογνώμονας ἰσαρίθμους ἐξ ἑκατέρας πλευρᾶς. Οἱ οὕτω διοριζόμενοι πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ὦσι καὶ ἀλλοδαποί ἡ δὲ γνώμη αὐτῶν θὰ εἶναι συμβουλευτική.

8. Τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν διαιτητῶν βαρύνουσιν τὸν ἡττώμενον, ἐφαρμοζομένων πάντως τῶν ἐν ἄρθρ. 211 τῆς Πολιτ. Δικον. διατάξεων. Τὴν ἀποζημίωσιν τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ γραμματέως ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

9. Τὰ διάδικα μέρη δύνανται νὰ καταγῄσωσι συμβιβαστικῶς τὴν διαφοράν, συντασσομένου πρὸς τοῦτο πρακτικοῦ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος ἱδρυθησομένη ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐπιχείρησις εἶναι καὶ ἀναγνωρίζεται δυνάμει τῆς παρούσης μεταλλευτικὴ ἐπιχείρησις, ἀπολαμβάνουσα πασῶν τῶν ὑφισταμένων καὶ μελλουσῶν προστασιῶν, ἀπαλλαγῶν, φορολογικῶν κατατάξεων κλπ. τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων

2. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται ὅπως ἀποκτᾷ ἐν Ἑλλάδι τὰ ὑπὸ τῆς περὶ Μεταλλείων νομοθεσίας ἀναγνωριζόμενα δικαιώματα ἢ καὶ νὰ μετέχῃ ὁπωσδήποτε εἰς Ἑλληνικὰς μεταλλευτικὰς καὶ μεταλλουργικὰς ἐπιχειρήσεις ἐξομοιούμενος πρὸς ταῦτα πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ἑταιρείας καὶ Ἕλληνας πολίτας. Ὁμοίως θὰ δύναται ὁ ἀνάδοχος νὰ προβαίνῃ εἰς συμβάσεις μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀποκτᾷ δικαιώματα χρήσεως τμημάτων λιμένων καὶ λιμενικῶν περιοχῶν πρὸς ἐκφόρτωσιν καὶ φόρτωσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγκαιούντων εἰδῶν καὶ τῶν προϊόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει δι' ἐγγράφου κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ διορίσῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης εἰδικὸν αὐτοῦ πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον διαμένοντα μονίμως ἐν Ἀθήναις μετὰ προσδιορισμοῦ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, εἰς ὃν νὰ παράσχῃ τὴν δέουσαν πληρεξουσιότητα ὅπως ἐκπροσωπῇ αὐτὸν εἰς πάσας μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τρίτων σχέσεις αὐτοῦ, ἀποδέχηται πᾶν ἔγγραφον καὶ ἐνεργῇ ἀνεξαιρέτως πᾶσαν πρᾶξιν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς παρούσης καὶ τοῦ Νόμου.

Μέχρι τοῦ ἀνωτέρω διορισμοῦ ἢ ἐν παραλείψει αὐτοῦ πᾶσα κοινοποίησις ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται νομίμως πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

2. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ πᾶσαν σχέσιν ἐκ τῆς παρούσης ἐκπροσωπεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 24.

Τὸ Δημόσιον θέλει προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν ἐξαγορὰν καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν τυχὸν εἰς χεῖρας Ἑλλήνων ὑπηκόων εὑρισκομένων μετοχῶν τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας «Γενικὴ Ἑταιρία Μεταλλευτικῶν Ἔργων» εἰς ἣν ἀνῆκε τὸ ὑπὸ μεσεγγύησιν ἤδη τελοῦν ἐργοστάσιον ἐμπλουτισμοῦ τῶν μεταλλευμάτων. Ἐκ τοῦ τυχὸν διὰ τὴν ἀγορὰν διατεθησομένου ποσοῦ ποσὸν μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) δολλαρίων θέλει καταβάλῃ ὁ ἀνάδοχος.

Ἄρθρον 25.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) καὶ ἰσχύει ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κυρώσεως αὐτῆς διὰ νόμου.

Τὸ παρὸν ἐγένετο εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1946.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Δ. ΧΕΛΜΗΣ

ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας — Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρίαν

WILLIAM C. SCHMIDT

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ 2)ξίου δημοτικοῦ σχολείου Δολιανῶν τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Πωγωνίου εἰς 3)ξιον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4397)1929 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1461)1942, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 29)8)1946 πρᾶξιν αὐτοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Προάγομεν τὸ 2)ξιον δημοτικὸν σχολεῖον Δολιανῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πωγωνίου εἰς 3)ξιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαρτίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας — Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

(4)

Περὶ προσθήκης τοῦ γυμνασίου Γιαννιτσῶν εἰς τὴν Ε' Ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ὑπ' ἀριθ. 1849) 1939 δ) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2180 ὁμοίου καὶ γ) σύμμωνον γνώμην τοῦ Κ.Γ.Δ.Σ.Ε. διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 11 τῆς 30)1)1947 πράξει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ε' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Μέσης Ἐκπαιδεύσεως προστίθεται καὶ τὸ γυμνάσιον Γιαννιτσῶν ὑπαγόμενον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ΣΤ' Ἐκπαιδευτικὴν περιφερείαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς
ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

---

(5)

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Α. Ν. 1057)46 εἰς τὸ Προσωπικὸν Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Α. Ν. 1057)46 «περὶ συμμετοχῆς τῶν ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ συνταξιούχων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου τούτου κλπ.», τὴν ἀπὸ 30.12.46 ὑπ' ἀριθ. 10918 πρότασιν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τῆς Η. Ε. Μ., τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδ)μων περιλαμβανομένην ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 21 πράξει αὐτοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 συνεδριάσεως τῆς 4 Φεβρουαρίου 1947 ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 92 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1947 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Μεταφορῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1057) 46 «περὶ συμμετοχῆς τῶν ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ συνταξιούχων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ ΣΕΚ κλπ.» ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Μεταφορῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Μεταφορῶν Ὑπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΓΟΝΑΤΑΣ

(6)

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ Βαρδακείου καὶ Πρωΐου Νοσοκομείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ τοῦ Α. Νόμου 965)37, 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 787)43 Ν. Δ)τος, 3) ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βαρδακείου καὶ Πρωΐου Νοσοκομείου Σύρου παρέλευσιν τῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας τασσομένης 5θημέρου προθεσμίας ἀπράκτου, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Κυροῦμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βαρδακείου καὶ Πρωΐου Νοσοκομείου Σύρου ἐπενεχθεῖσαν κατωτέρω τροποποίησιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ κυρωθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1940 Β. Δ)τος ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ὡς ἀκολούθως

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 27 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

τ'Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀνέφικτος ἡ πλήρωσις τῆς ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπομένης θέσεως φαρμακοποιοῦ, δύναται μετ' ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἡ ὑπηρεσία τοῦ Φαρμακείου ν' ἀνατίθεται προσωρινῶς εἴς τινα τῶν ἐπαγγελματιῶν φαρμακοποιῶν τῆς Ἑρμουπόλεως ἐπὶ ἀποζημιώσει μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Γραμματέως Β' τάξεως.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς
ΜΙΧ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ

---

(7)

Περὶ καθιερώσεως μερικῆς ἀργίας κατὰ τὰς Κυριακὰς εἰς τὰ στιλβωτήρια Πειραιῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 τοῦ Π. Δ)ματος τῆς 8)3)30 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως», αἰτήσεις τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων Πειραιῶς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (ἀριθ. ἀπ. 644)1946), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπιβάλλομεν τὴν Κυριακὴν ἀνάπαυσιν ἐπὶ πάντων τῶν καταστημάτων στιλβωτηρίων τῆς πόλεως Πειραιῶς, διὰ τὸ μετὰ τὴν 2αν μεταμεσημβρινὴν ἑκάστης Κυριακῆς χρονικὸν διάστημα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

(8)

Περὶ καθιερώσεως μερικῆς ἀργίας κατὰ τὰς Κυριακὰς εἰς τὰ Κουρεῖα τῆς πόλεως Ζακύνθου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 18 παραγρ. 4 τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1930 Διατάγματος, «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως», σύμφωνον γνώμην τῶν ἐργοδατῶν καὶ Ὑπαλλήλικῶν Ὀργανώσεων Ζακύνθου καὶ Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ζακύνθου, ὡς καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, (ἀριθ. ἀποφ. 645)1946), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐπιτρέπομεν ὅπως, κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰ Κουρεῖα τῆς πόλεως Ζακύνθου, παραμένωσιν ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. ἕως τὴν 1ην μ.μ., κλειστὰ δὲ ἀπὸ τῆς 1ης μ.μ. τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 3ης μ. μ. τῆς Δευτέρας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1947.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)